

A fost o-da-tă un mo-rar ca-re a-vea trei fe-ciori. Du-pă moar-tea mo-ra-ru-lui fe-cio-ru-lui mai ma-re i-a re-ve-nit moa-ra, ce-lui mij-lo-ciu – mă-ga-rul, iar ce-lui mai mic - mo-ta-nul.

S-a a-mă-rât me-zí-nul: “Ei, ce să fac eu cu mo-ta-nul a-ces-ta? Eu în-sumi nu am ce mân-ca”. La ca-re Mo-ta-nul îi zi-ce:

— Nu te în-tri-sta, stă-pâ-ne, ci dă-mi mai bi-ne o pă-lă-ri-e și o pe-re-che de ciz-me.

Îm-bră-cân-du-se în hai-ne-le noi, Mo-ta-nul a
în-ce-put să um-ble la vâ-nă-toa-re și să du-că
vâ-na-tul proas-păt la os-pe-țe-le re-ga-le. El se
dă-dea drept ser-vi-to-rul mar-chi-zu-lui Ca-ra-
bas.

